

РЕШЕНИЕ

№ 2103

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8519** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 27, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по повод определение № 2439 от 12.11.2010 г. по адм. дело № 1629 от 2010 г. по описа на Административен съд – Пловдив, I – во отделение, 3 – ти състав, с което е изпратена по подсъдност жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. И. В. чрез пълномощника адв. Н. Д. от ПАК против мълчалив отказ на Началника на Агенция “митници” по жалба против мълчалив отказ на началника на митница – [населено място] по искане за възстановяване на акциз с вх. № 3086 от 05.02.2008 г. на НАП [населено място], служебно препратено на Митница [населено място] с вх. № 2 – ЗАДС – 203 от 27.03.2008 г.

На 26.01.2011 г. по делото е докладвано определение № 280 от 24.01.2011 г. по адм. дело № 400 по описа за 2011 г. на АССГ, I – во отделение, 11 състав, с което материалите по него са присъединени за съвместно разглеждане с настоящето и производството е прекратено. Адм. дело № 400/2011 г. на 11 състав е образувано по повод жалба на [фирма] срещу решение № 1208 от 23.12.2010 г. на директора на Агенция “митници”, с което се отменя Решение № 1394 от 23.08.2010 г. на началника на митница П. за отказ за възстановяване на акциз в размер на 25 977, 05 лева на жалбоподателя. Административната преписка е върната на началника на Митница П. за

произнасяне съгласно мотивите на решение № 1208 от 23.12.2010 г. на директора на Агенция “Митници” при спазване на нормативните изисквания.

Въз основа на посоченото решение от 23.12.2010 г. на директора на Агенция “Митници” е издадено решение № 88 от 28.01.2011 г. на началника на Митница [населено място], с което е отказано възстановяване на сума в размер на 25 977,05 лева за 2005 г. и до 30.06.2006 г., представляваща акциз за възстановяване на жалбоподателя на основание неизпълнение на условията на чл. 24, ал.2 от ППЗАДС, във връзка с чл. 26 от ЗАДС. Същото е обжалвано по административен ред пред директора на Агенция “Митници” с жалба от 09.02.2011 г. На 14.04.2011 г. дружество чрез процесуалния си представител е оспорило мълчаливото потвърждаване на акта на началника на Митница “П.” от решаващия орган като е сезирало АССГ, където е образувано адм. дело № 3504 по описа за 2011 г., I – во отделение, 19 – ти състав. С определение № 2210 от 20.05.2011 г. производството по делото е прекратено и материалите по него са присъединени към настоящето производство за съвместно разглеждане на основание чл. 159, т.7 от АПК и чл. 213 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

С протоколно определение от 13.09.2011 г. производството по адм. дело № 4321 по описа за 2011 г. на АССГ, I – во отделение, 3 – ти състав, е прекратено и материалите са присъединени към настоящето дело отново на основание чл. 159, т.7 от АПК, защото предмет на оспорване по него е Решение № 88 от 28.01.2011 г. на началника на Митница П., потвърдено с решение № 171 от 11.04.2011 г. на директора на Агенция “митници”, независимо, че в жалбата е посочено, че се претендира отмяна на акта на решаващия орган.

С жалбата се иска да се отмени мълчаливият отказ, последван от изричен отказ на началника Митница П. за възстановяване на акциз в размер на 2 123,71 лева за закупен автомобилен бензин А 95 Н по фактура № 125020 от 24.02.2006 г.; в размер на 5 201,42 лева за закупен автомобилен бензин А 95 Н по фактура № 125551 от 22.03.2006 г.; в размер на 3 328,40 лева за закупен автомобилен бензин А 95 Н по фактура № 126157 от 17.04.2006 г.; в размер на 5 409,18 лева за закупен автомобилен бензин А 98Н по фактура № 128113 от 20.06.2006 г.; в размер на 4 964,51 лева за закупен бензин А 98 Н по фактура № 128413 от 30.06.2006 г.; в размер на 709,83 лева за закупен автомобилен бензин А 98 Н по фактура № 119828 от 11.07.2005 г. и в размер на 4 240,00 лева за закупен авио бензин Б 91/115 по фактура № [ЕГН] от 28.04.2006 г. или общо акциз в размер на 23 853, 34 лева, ведно със законната лихва, считано от 05.02.2008 г. Твърди се, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, необоснован и постановен при съществени нарушения на административно производствените правила. Инвокират се съображения, че решението на директора на Агенция “Митници” е постановено извън срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК. Моли същото да се отмени и вместо съдът да постанови възстановяване на претендирания акциз.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се представлява от управителя Е. В. и процесуалния представител адв. Д., които поддържат жалбата, претендират сторените по делото съдебно – деловодни разноски и депозират писмено становище.

Ответникът – директорът на Агенция “Митници” редовно призован се представлява от процесуалните му представители юрк. Ф. и юрк. Д., които оспорват жалбата, предлагат да не се уважава, претендират юрисконсултско възнаграждение, правят възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя и депозират писмено становище.

Административен съд София град, I отделение, 8 – ми състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че в ТД на НАП [населено място] е подадено искане за прихващане № 3086 от 05.02.2008 г. от Е. И. В., управител на [фирма]. Искането е по реда на чл. 129 от ДОПК, във връзка с чл. 9, ал.4 от Закона за акцизите (ЗА)(отм.) и чл. 35, ал. 8 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите (ППЗА)(отм.). Посочена е сума за възстановяване на платен акциз за използван модифициран бензин А 95Н и А98 Н и авиационен бензин Б – 91/115 за авиохимически нужди в размер на 25 977,05 лева, за период от 2005 г. до 30.06.2006 г. ТД на НАП – П. е изпратила цитираното искане с писмо изх. № 44-00-56 от 10.03.2008 г. до РМД – П., с копие до [фирма]. От приложените към Искането седем броя данъчни фактури с получател жалбоподателят е видно, че по една от тях доставчик е [фирма], като предмет на сделка е авиационен бензин Б – 91/115, а по останалите шест доставчик е [фирма], с предмет на сделките автомобилни бензини А – 95Н и А – 98Н.

Във връзка с писмо изх. № 44-00-56 от 10.03.2008 г. на ТД на НАП – П. в митница П. е постъпило искане вх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 27.03.2008 г. от [фирма], с което дружеството моли да се възстанови платен акциз по фактури за периода от 2005 г. до 30.06.2006 г. за употребен от него бензин за авиохимически нужди. Началникът на Митница П. е образувал производство по възстановяване по реда на чл. 26 от ЗАДС на внесен в републиканския бюджет акциз в случаите на изнасяне на акцизни стоки. Посоченият административен орган не е констатирал нередовности в подаденото Искане, които да бъдат отстранени в законоустановения срок. По реда на чл. 45, ал.2, т.1 от ДОПК, във връзка със започналото производство по възстановяване на акциз са предприети действия за извършване на насрещна проверка за установяване на отделни факти и обстоятелства, свързани с доставчиците на гориво на проверяването дружество.

С писмо изх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 02.04.2008 г. до директора на ТД на НАП – П. и писмо изх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 03.04.2008 г. до директора на ТД “Големи данъкоплатци и осигурители”, началникът на Митница П. е отправил писмено искане за потвърждаване внасянето на акциз в републиканския бюджет по фактурите, които са представени от проверяваното дружество, с доставчици [фирма] и [фирма]. С писмо вх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 16.04.2008 г. ТД на НАП – П. отговаря, че не са внасяни суми за акциз от [фирма] за 2005 г. и 2006 г.

С писмо вх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 25.04.2008 г. и.д. директор (ръководител офис) ТД на НАП, С., офис К. поляна, уведомява началника на Митница П., че акцизът от 2003 г. се внася по сметка на Агенция “Митници”.

На 21.05.2008 г. управителят на [фирма] е депозирал молба до директора на ТД на НАП – П., с която е инициирал насрещна проверка по представените към искането му за възстановяване на акциз фактури с доставчик [фирма]. С писмо, постъпило в митница П. с вх. № 2-2400-0006 от 12.01.2009 г., директорът на ТД на НАП – П. уведомява за резултата от проверката, документирана с протокол № 830441 от 22.12.2008 г., с което е установено следното:

- по фактура № 119828 от 11.07.2005 г., издадена от [фирма] е започнало ревизионно производство, вследствие на което ще бъде издаден РА, удостоверяващ потвърждение или отказ за възстановяване на акциз по нея;
- по останалите фактури с получател жалбоподателят, акцизът е следвало да се внесе от

предходните доставчици на [фирма], от [фирма], в качеството му на вносител на акцизни стоки и от [фирма] в качеството му на производител на акцизни стоки;

- Установено е, че акцизът, дължим от [фирма] за закупеното от проверяваното дружество гориво, е начислен и внесен в Републиканския бюджет;

- при извършената проверка на [фирма] са представени заверени копия от фактури № [ЕГН] от 27.02.2006 г. и № [ЕГН] от 15.02.2006 г., ЕАД № 1007/4-85/22.02.2006 г. с инвойс 82/20.02.2006 г. и № 1007/4-48/01.02.2006 г. с инвойс 35/30.01.2006 г., както и извлечения за банкови преводи. Поради обстоятелството, че [фирма] е оформило внос за доставеното гориво на [фирма], компетентен орган да потвърди заплащането на дължимия акциз е Митница Б..

С писмо изх. № 2 – 2400 – 0006 от 26.01.2009 г. началникът на Митница П. е отправил запитване до Агенцията за държавни вземания (АДВ), РД – П. за наличието на задължения към Републиканския бюджет на жалбоподателя в качеството му на правоприемник на [фирма]. На 30.01.2009 г. е получен отговор, че в АДВ – РД – П. е образувано изпълнително дело № 11952/2006 г., с длъжник [фирма], без да е посочен размерът на задължението.

В митница П. е постъпило писмо с вх. № 2-2400-006/05.02.2009 г., с което директорът на ТД на НАП – П. информира, че е издаден РА от 23.01.2009 г., с който на лицето Е. И. В. се възстановява акциз в размер на 4 288,19 лева по фактура № 119828 от 11.07.2005 г., издадена от [фирма] за 8 663 тона автомобилен бензин А98Н. За останалото количество автомобилен бензин – 1 434 тона, не е деклариран от лицето акциз за възстановяване до 31.12.2005 г., поради което акциз в размер на 709,83 лева по цитираната фактура не се възстановява.

С писмо рег. Индекс 26ЕЕ/30 от 05.07.2010 г. заместник – директорът на Агенция Митници, уведомява началника на митница П., че следва в най-кратък срок да се произнесе с мотивиран писмен административен акт и при спазване на нормативните изисквания по искането за възстановяване на акциз, подадено от [фирма]. Началникът на митница П. се е произнесъл с Решение № 1394 от 23.08.2010 г., с което е отказал възстановяване на акциз в размер на 25 977,05 лева.

Срещу решение № 1394 от 23.08.2010 г. на началника на Митница П. е подадена жалба с вх. № 2 – ЗАДС – 0203/08 от 07.09.2010 г. на Митница П., която е получена в ЦМУ, Агенция “Митници” с писмо вх. № 4420/503 от 30.09.2010 г. В жалбата се твърди, че Решение № 1392 от 23.08.2010 г. на началника на митница П. е незаконосъобразно, постановено при несъответствие с целта на закона, неправилно, противоречащо на административно производствените правила и моли то да бъде отменено.

Във връзка с жалбата, подадена от [фирма], директорът на Агенция “Митници” с решение № 1208 от 23.12.2010 г. е постановил отмяна на Решение № 1394 от 23.08.2010 г. на началника на Митница П. и връщане на административната преписка за преразглеждане от началника на Митница П., съобразно изложените мотиви в решението и при спазване на нормативните изисквания.

В изпълнение на дадените указания в Решение № 1208/23.12.2010 г. на директора на Агенция „Митници“, началника на Митница П. е преразгледал административната преписка, във връзка с Искането за прихващане или възстановяване на Е. И. В., управител на [фирма] депозирано с вх. № 3086/05.02.2008 г. на ТД ма НАП [населено място].

Изготвено е писмо Рег. Индекс № 2600-4058/10 от 12.01.2011 г. с приложено искане №5/16/1/10.01.2011 г. за предоставяне на документи и писмени обяснения от

данъчнозадължено лице (ДЗЛ) [фирма]. Писмото ведно с искането е връчено на управителя Е. И. В. на 13.01.2011 г., с известие за доставяне.

В отговор от дружеството е подадено Заявление с вх. № 2600-4058/10/18.01.2011 г. до началника на Митница П., копие до Министъра на финансите с вх. № 2600-120/21.01.2011 г., както и копие до Съвета на Европа. В него се изразява твърдение за незаконосъобразни предприетите действия от страна на митницата относно депозираното в законния тригодишен срок искане за възстановяване на акциз. Във връзка с искане № 5/16/1/10.01.2011 г. за предоставяне на документи и писмени обяснения, дружеството твърди, че всички изисквани документи са вече представени в митницата, както и всички факти относно внасянето на акциза в Републиканския бюджет, са вече установени посредством извършените до момента насрещни проверки. За исканите от Митница П. безспорни доказателства, че [фирма] е правоприемник на [фирма], достатъчно доказателство е решението, с което [фирма] е изкупило [фирма]. Същото решение е публикувано в Търговския регистър на Агенцията по вписванията.

Решаващият орган е приел, че Искането на [фирма], препратено от ТД на НАП [населено място] по компетентност в Митница П., не е подадено в съответствие с действащото към момента на подаване му законодателство (ЗАДС и ППЗАДС). Отчитайки съответната специфика съгласно законовия текст в чл.22, ал2, същото не е подадено по образец и към него няма приложен анализен сертификат за употребения авиационен и автомобилен бензин от търговското дружество, във връзка с разпоредбата на чл. 23, ал. 2, т. 3 от ППЗАДС. По реда на чл. 24 от ППЗАДС и във връзка с чл. 37, ал. 2 и 3 от ДОПК служителите на Митница П. са предприели действия за отстраняване на нередовности в искането за възстановяване на [фирма] в дадения 7-дневен срок. Дружеството не е отстранило нередовностите и следователно не са изпълнени условията за право на възстановяване по чл. 26, ал. 1 от ЗАДС.

В хода на съдебното производство е допусната, изслушана и приета ССЕ, която е изчислила размера на дължимия акциз за възстановяване, ведно с претендираната законна лихва и която се кредитира от съда.

Като доказателства са приети представените писмени доказателства с административната преписка и намиращите се в присъединените дела по описа на АССГ с №№ 3504/11 на 19 – ти състав, Първо отделение и № 4321/11 г. I – во отделение, 3 – ти, както и адм. дело № 400/11 г. по описа на съда.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Допустимостта на разглеждане на жалбата [фирма] се установява от Определение № 6134 от 03.05.2011 г. по адм. дело № 3652/2011 г. по описа на Върховния административен съд на Р. Б. – Първо отделение, с което е отменено определение № 451 от 01.02.2010 г. по настоящето производство и е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводството по жалбата на срещу мълчаливото потвърждаване на директора на Агенция „Митници” на мълчаливия отказ на началника на Митница П. по искане за възстановяване на акциз с вх. № 3086 от 05.02.2008 г. на НАП – П., препратено по компетентност на Митница П. с вх. № 2 – ЗАДС – 0203 от 27.03.2008 г.

Процесуалният представител на ответника възразява срещу цитираното определение по адм. дело № 3652/2011 г. на ВАС, Първо отделение като излага съображения, че с него е извършен инцидентен контрол на Решение № 1208 от 23.12.2010 г. на директора на

Агенция „Митници”, с което е отменено Решение № 1394 от 23.08.2010 г. на началника на Митница П. и е върната преписката на компетентния орган за ново произнасяне с оглед дадените указания. Доводите му са, че от константната практика на административните съдилища и тази на Върховния административен съд, която е подробно цитирана в писменото му становище, преклузивният срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК в релевантната редакция, не се прилага в производствата по ЗАДС.

Дори и да се приемат за основателни възраженията на ответната страна по допустимостта на жалбата, то не са налице основания за прекратяване на настоящето производство на първо място, защото дадените от касационната инстанция указания са задължителни и на следващо място по аргумент от чл. 172 от АПК. Според тази норма, когато бъдат отменени мълчалив отказ или мълчаливо съгласие, смятат се за отменени и изричните такива, последвали преди решението за отмяна. Както бе описано в началото на съдебния акт към делото са присъединени за съвместно разглеждане по реда на чл. 159, т.7 от АПК оспорвания срещу издаден изричен отказ за възстановяване на претендиращия акциз с Решение №88 от 28.01.2011 г. на началника на Митница П., потвърдено с решение № 171 от 11.04.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, което се явява и предмет на настоящето производство.

По тези съображения жалбата е ДОПУСТИМА, а разгледана по същество ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място за правилното решаване на спора е необходимо да се определи приложимия закон, тъй като същият попада в периода, през който е отменен Закона за акцизите и Правилника за неговото приложение и е влязъл в сила Закона за акцизите и данъчните складове. Страните не спорят, а и от доказателствата се установява, че жалбоподателят е подал искане за възстановяване на платен акциз от бюджета по фактури от 24.02.2006 г., 22.03.2006 г., 17.04.2006 г., 20.06.2006 г., 30.06.2006 г., 11.07.2005 г. и 28.04.2006 г. относно закупен бензин А98Н и авиационен бензин Б91/115.

От така установения период и с оглед преходната разпоредба на §2 от ЗАДС се установява, че за Започналите към 30 юни 2006 г. включително производства по установяване и събиране на задължения за акциз, както и започналите до тази дата производства по възстановяване на акциз се довършват от органите на Националната агенция за приходите. Начисленият акциз до 30 юни 2006 г. включително се декларира и внася по реда и в сроковете по ЗА (отм.) и ППЗА (отм.). За задълженията за акциз, възникнали до 30 юни 2006 г. включително, се прилагат разпоредбите на Закона за акцизите, като установяването, обезпечаването и събирането се извършват по реда на ДОПК от органите на Националната агенция за приходите.

От така цитираната разпоредба следва изводът, че производството по

закупуване на акцизните стоки от жалбоподателя се извършва по реда на отменения ЗА и ППЗА, поради което сделките извършени в тази връзка следва да отговорят на законовата регламентация, описана в тях.

Редът за възстановяване на платен акциз е предвиден в чл. 9 от ЗА (отм.), като в ал.1 е дадено общото правило, а именно, че когато лице изнесе, включително и в свободна зона и свободен склад, за която е внесен акциз в републиканския бюджет, той се възстановява в не повече от 30 дневен срок, считано от датата, на която лицето е подало справка – декларация за възстановяване на акциз заедно с документите, удостоверяващи износа, по ред, определен с правилника за прилагане на закона, а за закъснението се дължи законна лихва. По нататък в ал. 4 на чл. 9, е въведено правилото, че при зареждане на въздухоплавателни средства и плавателни съдове, с които се извършват международни пътувания, както и за вътрешния въздушен пътнически транспорт и агроуслуги от селскостопанската авиация, с авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели платеният акциз или депозитът в пари се възстановява по ред, определен от министъра на финансите.

Въз основа на препращащата норма чл. 9, ал.1 от ЗА(отм.) към чл. 35 от ППЗА(отм.), се установява процедурата за възстановяване на акциза, а именно при зареждане на въздухоплавателни средства и плавателни съдове, с които се извършват международни пътувания, вътрешен въздушен пътнически транспорт, както и агроуслуги от селскостопанска авиация, с авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели, когато за тях е внесен акциз, последният се възстановява на база справка-декларация по образец (приложение № 6). В тези случаи въздухоплавателните предприятия, международните летища и лицензираните корабни снабдителни представят в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по място на регистрация справка-декларация за възстановяване на платен акциз за авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели и фактура за закупените горива по цени с акциз (при внос - ЕАД, съответно писмена митническа декларация). Справката-декларация се изготвя на база първичната документация и съдържа данни за количествата авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели по цени с включен акциз, акцизната ставка и сумата на акциза, подлежащ на възстановяване. След проверка, в 14-дневен срок от получаване на документите, териториалната дирекция на Националната агенция за приходите потвърждава, че има основание за възстановяване на акциза с констативен протокол и изпраща констативния протокол заедно със заверено копие от документите по ал. 2 на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на производителя на авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели за

потвърждаване на внесения акциз. Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е внесен акцизът от производителя на авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели, след като установи с проверка, че акцизът е внесен, в 7-дневен срок от получаване на документите потвърждава внесените суми с констативния протокол и изпраща констативния протокол, придружен от платежно нареждане за превеждане сумата на акциза в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на лицата по ал. 2. Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на лицата по ал. 2 въз основа справката-декларация, документите по ал. 2 и констативния протокол по ал. 5, съответно документите, удостоверяващи внесения акциз по ал. 6, в 7-дневен срок от получаване на документите издава разпореждане за прихващане или връщане и с платежно нареждане превежда подлежащите на възстановяване суми на акциза по сметка на въздухоплавателните предприятия, международните летища и лицензираните корабни снабдители.

По отношение на случаите, като стоящия, чл. 35, ал. 8 от ППЗА предвижда, че при зареждане на въздухоплавателни средства и плавателни съдове, с които се извършват задгранични пътувания, вътрешен въздушен пътнически транспорт и агроуслуги от селскостопанска авиация, с авиационен бензин, керосин и дизелово гориво за корабни двигатели от местни производители, от български международни летища, лицензирани въздухоплавателни предприятия или лицензирани корабни снабдители, действащи от името и за сметка на производителя, режимът е както при износ, което се доказва на база първична документация. Зареждането на горивата се контролира от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите на база на първична и друга удостоверяваща зареждането документация.

Следователно може да се направи обоснован извод, че жалбоподателят е спазил изискванията на отменените разпоредби, които са и релевантните в случая, защото момента на възникване на правото му за възстановяване на внесения акциз в републиканския бюджет към 30.06.2006 г., тъй като същите са били приложими по сила на §2 от ЗАДС. Необходимо е да се посочи, че не са спазени сроковете за приключване на производството нито по вина на административния орган, нито по вина на жалбоподателя, защото за времето от подаването на искането пред НАП и пред Агенция „митници”, ТМУ”П.” и постановяването на изричния отказ са извършвани множество действия по установяване реалното плащане на акциза предходните доставчици на [фирма], от [фирма] в качеството му на вносител на акцизни стоки и от [фирма] в качеството му на производител на акцизни стоки”. От събраните по делото писмени доказателства и в частност АПВ относно посочените

лица по делото безспорно се установи, че е налице реалност на внасянето.

Воден от тези съображения, настоящият съдебен състав намира, че са изпълнени изискванията на закона, действал към момента на възникване на правото да се иска възстановяване на платен акциз към бюджета за изпълнени, поради което жалбата се явява за основателна.

С цел пълнота и яснота по делото следва да се изложат и аргументи защо не се прилагат разписванията на действащия ЗАДС и правилник за прилагането му. Законът за акцизите и данъчните складове е обнародван в ДВ., бр. 91 от 15.11.2005 г. и влиза в сила от 01.01.2006 г. както вече бе посочено с §2 от ПР към ЗАДС е предвидено, че ЗА и ППЗА действат до 30.06.2006 г. ,включително, т.е. приложението на ЗАДС има действие *ex nunc* – занапред след като не са въведени преходни правила за тяхното приложение с обратно действие, а именно *ex tunc*. От тук и изводът, че след тази дата приложение намира чл. 26 от ЗАДС, в сила от 1.07.2006 г. - ДВ, бр. 91 от 2005 г. и изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., чиято новела казва, че в случаите на изнасяне на акцизни стоки внесеният в републиканския бюджет акциз се възстановява. С изключение на случаите по чл. 24, ал.1, т.1 (освобождават се от облагане с акциз енергийните продукти за въздухоплавателни и плавателни средства, освен когато се използват за частни развлекателни полети и плаване – редакция изм. и доп. ДВ, бр. 105/2006г.), доставката на енергийните продукти за зареждане на плавателни съдове и въздухоплавателни средства се смята за изнасяне и обезпеченият/платеният за стоките акциз се освобождава/възстановява по ред и в срокове, определени с правилника за прилагане на закона. Това не се отнася за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди. Редът за възстановяване на акциз при изнасяне на акцизни стоки е в раздел IV на Правилника за приложение на ЗАДС, издадено от министъра на финансите, обн., ДВ, бр.42 от 23.05.2006 г., в сила от 1.07.2006 г. В чл. 23 в редакцията към ДВ., бр. 8/2007 е посочено, че искането за възстановяване по чл. 22 се подава до началника на митницата по седалището на лицето по образец съгласно приложение № 4. За удостоверяване на правото за възстановяване към искането по ал.1 се прилагат копие от фактурите за закупени акцизни стоки по цени с включен акциз или митническа декларация за внесени акцизни стоки, за които се иска възстановяване; експортна фактура, освен когато лицето изнася стоката в чужбина на свое име; анализният сертификат по чл. 62, ал.1, 2 или 5 от закона и писмена митническа декларация за осъществено изнасяне, заверена от изходното митническо учреждение по реда на митническото законодателство.

Следва да се посочи, че за първи път анализният сертификат по чл. 62 е въведен с влизането в сила на ЗАДС от 01.07.2006 г., поради което е

недопустимо да се изисква за доставено гориво преди тази дата.

Всичко изложено до тук, настоящият съдебен състав стигна до изводът, че ответникът с решение № 1208 от 23.12.2010 г. е дал незаконосъобразни указания на началника на митница П. за изискването на писмени документи по закон, който не е бил приложим към датата на възникване правото на възстановяване на внесен акциз в бюджета, поради което последният е издал неправилен акт – решение № 88 от 28.01.2011 г., потвърден с Решение № 171 от 11.04.2011 г. на решаващият орган по реда на чл. 155, ал.1 от ДОПК. По тези съображения следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С цел пълнота на изложението следва да се посочи, че видно от приетото решение № 765/12.11.2007 г. на ПОС, Административно отделение, III – ти състав по адм. дело № 242/2006 г. (адм. дело 4321/11, АССГ, I – во отделение, 3 – ти състав л. 154), в което подробно е описано приложението на „Инструкция за използване на автомобилен бензин А – 91 като заместител на авиационен бензин СБ 78 и Б91/115 за вертолет Ка-26 с двигател М-14, В26 и А-98 като заместител на Б-91/115 за двигател АШ62-ИР на самолет АН-2”, изработена от Авиокомпания „Х.” – [населено място], утвърдена от Инспекция летателни апарати към Държавната въздухоплавателна инспекция, се установява правният интерес на жалбоподателя да се претендира възстановяване на внесения акциз на закупения от него бензин А-98 Н.

С оглед горното и извода, че постановеният мълчалив отказ на началника на митница П. е незаконосъобразен, както и последвалото го мълчаливо потвърждаване на директора на Агенция „Митници” и на последвалия изричен отказ, следва същият да се отмени и да му се върне с указания да бъде възстановен внесения акциз по следните фактури: № 125020 от 24.02.2006 г.; фактура № 125551 от 22.03.2006 г.; фактура № 126157 от 17.04.2006 г.; фактура № 128113 от 20.06.2006 г.; фактура № 128413 от 30.06.2006 г.; фактура № 119828 от 11.07.2005 г. и фактура № [ЕГН] от 28.04.2006 г., чиито размер изчислен от ССЕ е 25 977, 05 лева от жалбоподателя, ведно с претендираната лихва от датата на завеждане на искането 05.02.2008 г. в НАП – П. до датата на оспорване на мълчаливия отказ пред Административен съд – Пловдив 30.03.2009 г. в размер на 4488,47 лева. Освен посочените указания следва да се дадат и такива на ответника, че за периода след 30.03.2009 се дължи законова лихва до окончателното възстановяване на акциза. В допълнение е необходимо да се обърне внимание на ответната страна, че от представеното Удостоверение за наличието или липсата на задължения на основание чл. 87, ал.6 от ДОПК с изх. № 160201001607737 от 30.12.2010 г., издадено от ТД на НАП – П., в което е посочено, че жалбоподателят няма задължения към бюджета.

С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния

представител на ответника за жалбоподателя за присъждане на сторените разноски по делото, същото е основателно и следва да бъде уважено, като се осъди ответника да му заплати сумата в размер на 1150 лева, включваща 50 лева държавна такса, 700 лева договорено и внесено адвокатско възнаграждение и 400 лева депозит за вещо лице.
Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 8 - ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. И. В., мълчалив отказ на началника на митница – [населено място] по искане за възстановяване на акциз с вх. № 3086 от 05.02.2008 г. на НАП [населено място], служебно препратено на Митница [населено място] с вх. № 2 – ЗАДС – 203 от 27.03.2008 г., мълчаливо потвърден от директора на Агенция „Митници” и последвалият изричен отказ с Решение № 88 от 28.01.2011 г. на началника на митница П., потвърден с решение № 171 от 11.04.2011 г.

ВРЪЩА преписката на началник Митница П. за ново произнасяне, съобразно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Митница П. да заплати от бюджета си на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. И. В., сумата в размер на 1150 (хиляда сто и петдесет) лева, представляващи направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :